Keskiviikko 20. tammikuuta 2021

P9_TA(2021)0012

Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpano – vuosittainen kertomus 2020

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2021 yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus 2020 (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antaman vuosittaisen kertomuksen,

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) Helsingin päätösasiakirjan vuodelta 1975,

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julistuksen poliittisesta vastuusta ([1]),

— ottaa huomioon 25. syyskuuta 2015 annetun Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,

— ottaa huomioon 22. tammikuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin sovellettavasta yhdennetystä lähestymistavasta,

— ottaa huomioon Jemenin ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n merkittävien kansainvälisten ja alueellisten asiantuntijoiden ryhmän kolmannen raportin ”Yemen: A Pandemic of Impunity in a Tortured Land”, joka kattaa ajanjakson heinäkuusta 2019 kesäkuuhun 2020,

— ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2016 julkaistun Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian,

— ottaa huomioon 8. huhtikuuta 2020 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon EU:n maailmanlaajuisista koronavirustoimista (JOIN(2020)0011),

— ottaa huomioon 23. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ([2]),

— ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin suosituksen neuvostolle, komissiolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle EU:n erityisedustajien toiminta-alasta ja tehtävistä ([3]),

— ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,

— ottaa huomioon Euroopan turvallisuusagendan 2015–2020,

— ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2020 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Covid-19-disinfomaation torjunta – Faktat oikein” (JOIN(2020)0008),

— ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n yhteensovitetuista toimista covid-19-pandemian ja sen seurausten torjumiseksi ([4]),

([1]) EUVL C 210, 3.8.2010, s. 1.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0286.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0172.
([4]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0054.

— ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät turvallisuudesta ja puolustuksesta,

— ottaa huomioon 9. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Strateginen ennakointiraportti 2020 – edellytysten luominen Euroopan selviytymiskyvyn parantamiseksi”,

— ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2019, 15. heinäkuuta 2019, 14. lokakuuta 2019 ja 12. joulukuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät, 15. toukokuuta 2020 annetun EU:n ulkoministerien julkilausuman ja 20. kesäkuuta 2019, 17. lokakuuta 2019 ja 1. lokakuuta 2020 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät Turkin laittomista toimista itäisellä Välimerellä sekä 14. lokakuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät Koillis-Syyriasta,

— ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2020 annetun komission tiedonannon Länsi-Balkanin tukemisesta covid-19:n torjunnassa ja pandemian jälkeisessä elpymisessä – Komission panos 6. toukokuuta 2020 järjestettävään EU:n ja Länsi-Balkanin johtajien kokoukseen (COM(2020)0315),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0266/2020),

A. toteaa, että parlamentin velvollisuutena ja vastuulla on harjoittaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) demokraattista valvontaa ja sen olisi saatava käyttöönsä tarvittavat tiedot avoimesti ja oikea-aikaisesti sekä tehokkaat keinot tämän tehtävän suorittamiseen myös kaikkien puolustusteollisten ohjelmien osalta;

B. toteaa, että EU:n YUTP:llä pyritään varmistamaan turvallisuus ja vakaus ja edistämään samalla eurooppalaisia vapauden, demokratian, tasa-arvon, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen arvoja;

C. ottaa huomioon, että maailmaa koettelee aggressiivinen geopoliittinen kilpailutilanne, joka edellyttää ulkopolitiikalta nopeita ja asianmukaisia toimintamekanismeja ja -valmiuksia;

D. katsoo, että entistä vahvemmasta, kunnianhimoisemmasta, uskottavammasta ja yhtenäisemmästä yhteisestä ulkopolitiikasta on tullut ratkaisevan tärkeä, koska EU:lla on edessään useita geopoliittisia haasteita laajemmalla alueella, mikä vaikuttaa suoraan tai välillisesti kaikkiin jäsenvaltioihin ja niiden kansalaisiin;

E. katsoo, että EU ei pysty hyödyntämään potentiaaliaan ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla, koska sen jäsenvaltiot eivät ole yksimielisiä;

F. katsoo, että yksikään EU:n jäsenvaltio ei pysty yksin vastaamaan mihinkään niistä maailmanlaajuisista haasteista, joita EU:lla on tätä nykyä edessään; katsoo, että kunnianhimoista ja tehokasta YUTP:tä on tuettava riittävillä taloudellisilla resursseilla ja paremmilla päätöksentekomekanismeilla;

G. toteaa, että covid-19-pandemian yhteydessä demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeudet ja perusvapaudet ovat heikentyneet monissa osissa maailmaa ja EU:n ulkopuolisista maista toteutetut disinformaatiokampanjat ja kyberhyökkäykset ovat lisääntyneet; toteaa, että eristäytyneet, yksipuoliset ja globalisaation vastaiset suuntaukset ja systeeminen kilpailu ovat lisääntyneet sääntöihin perustuvan kansainvälisen järjestyksen mukaisen monenvälisen yhteistyön sijasta;

H. katsoo, että haasteet, kuten populismin ja autoritaarisuuden uudelleen voimistuminen, kasvava haluttomuus noudattaa kansainvälistä oikeutta ja kunnioittaa ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta, liberaaliin demokratiaan ja monenvälisyyteen kohdistuvat hyökkäykset sekä suurvaltojen välinen kilpailu, joka on muuttunut avoimeksi kilpailutilanteeksi erityisesti Yhdysvaltojen ja Kiinan välillä, ovat todellinen uhka kansainväliselle turvallisuudelle ja EU:n arvoille, intresseille ja vaikutusvallalle, sillä EU on vaarassa jäädä syrjään päätöksenteosta ja kärsii vakavasti tällaisesta kilpailusta;

I. ottaa huomioon, että Euroopan naapuruuspolitiikka (ENP) on keskeinen väline EU:n itäisten ja eteläisten naapurimaiden kannalta;

J. toteaa, että epävakaus ja ennakoimattomuus unionin rajoilla ja sen välittömässä naapurustossa muodostavat suoran uhkan unionin ja sen jäsenvaltioiden turvallisuudelle; toteaa, että covid-19-pandemia voi johtaa kansainvälisen turvallisuusympäristön heikkenemiseen; katsoo, että tämän pandemian vakavat taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset vaikuttavat vakavalla tavalla kaikkialla maailmassa nykyisin esiintyvään köyhyyteen ja eriarvoisuuteen ja voivat sen vuoksi johtaa laajaan yhteiskunnalliseen levottomuuteen ja vakaviin mielenosoituksiin, jotka ovat uusi epävakaustekijä monissa maissa, joissa tilanne on haavoittuva; toteaa, että monet aiempina vuosina ilmenneistä uhkista, mukaan lukien

kyberuhkat, ilmastonmuutos ja pandemiat, ovat nyt toteutuneet ja vaikuttavat yhä vakavammin ihmiselämän eri osa-alueisiin sekä kehitysmahdollisuuksiin, maailmanlaajuiseen geopoliittiseen järjestykseen ja vakauteen;

K. katsoo, että on erittäin tärkeää hyödyntää maailmanlaajuisia merellisiä tietoja, jotta voidaan varmistaa strateginen seuranta ja mahdollistaa riskianalyysien tekeminen ja varhainen varoittaminen EU:lle ja jäsenvaltioille sekä vahvistaa tiedonsaantia merellisiä sotilas- ja siviiliturvallisuusoperaatioita varten;

L. ottaa huomioon, että terrorismin torjunta on ensisijainen tavoite Euroopan turvallisuusagendassa 2015–2020;

M. katsoo, että covid-19-pandemia on tuonut selkeästi esiin EU:n haavoittuvuuden autoritaarisiin järjestelmiin nähden, EU:n perinteisten ulkoisten liittolaisten heikkouden ja unionin tarpeen varmistaa perusarvojensa mukainen ulkopolitiikka; katsoo tämän edellyttävän, että EU tarkastelee uudelleen ulkosuhteitaan ja perustaa ne solidaarisuuden ja monenvälisyyden periaatteisiin; katsoo, että covid-19-pandemia ja sen laajalle ulottuvat seuraukset vaikuttavat erityisen voimakkaasti kaikkein haavoittuvimpiin pääasiassa alueilla, joilla terveydenhuolto- ja sosiaalijärjestelmät ovat heikommat;

N. ottaa huomioon, että viime vuosina on noussut esiin uusia moniulotteisia haasteita, kuten joukkotuhoaseiden leviäminen, asesulkusopimusten kyseenalaistaminen, väestönsiirtoja aiheuttaneiden paikallisten konfliktien paheneminen, kilpailu luonnonvaroista, energiariippuvuus, ilmastonmuutos, romahtaneiden valtioiden vahvistaminen, terrorismi, kansainvälinen järjestäytynyt rikollisuus, kyberhyökkäykset ja disinformaatiokampanjat;

O. katsoo, että tärkeiden asevalvonta- ja aseistariisuntasopimusten romuttumisen ja uusien aseteknologioiden nopean kehityksen vuoksi aseistariisunnasta, asevalvonnasta ja asesulusta olisi tehtävä YUTP:n keskeinen painopiste niin EU:n kansalaisten kuin kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden suojelemiseksi; katsoo, että yhteinen kanta 2008/944/YUTP on saatettava ajan tasalle, jotta kriteerejä voidaan soveltaa tiukasti ja panna täytäntöön;

EU:n asemointi ”varteenotettavaksi kumppaniksi” muuttuvassa geopoliittisessa järjestyksessä

1. korostaa, että covid-19-pandemia on varoittava esimerkki siitä, että tarvitaan vahvempaa, riippumattomampaa, yhtenäisempää ja vakuuttavampaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa unionin johtoaseman vahvistamiseksi kansainvälisellä näyttämöllä, jotta voidaan puolustaa ja kehittää sääntöihin perustuvaa kansainvälistä järjestystä, jolla taataan monenvälisyys, demokratia ja ihmisoikeudet, ja edistää unionin arvoja ja intressejä päättäväisemmin koko maailmassa; korostaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi EU:n on ensin avustettava onnistuneesti kumppaneitaan välittömässä naapurustossaan;

2. edistää ja puolustaa EU:n roolia luotettavana kumppanina koko maailmassa, kolmansien osapuolten suosimana ”varteenotettavana kumppanina”, periaatteellisena – mutta ei dogmaattisena – ja rehellisenä välittäjänä sekä konfliktinratkaisun ja sovittelun esimerkillisenä toimijana, joka edistää diplomatiaa ja vuoropuhelua ensisijaisena tapana toimia rakentavassa roolissa globaaleissa konflikteissa, kestävän kehityksen johtavana edistäjänä ja monenvälisen kehyksen merkittävänä edistäjänä mutta myös globaalina toimijana, joka on valmis toimimaan tarvittaessa itsenäisesti ja päättäväisesti omien arvojensa ja intressiensä puolustamiseksi ja joka kantaa vastuun varmistamalla oman turvallisuutensa ja edistämällä kansainvälistä rauhaa ja vakautta kansainvälisessä oikeudessa vahvistettujen YK:n peruskirjan periaatteiden ja arvojen pohjalta kansainvälistä sääntöihin perustuvaa järjestystä kunnioittaen; katsoo, että tarvitaan luovuutta, ennakoivampaa asennetta, suurempaa yksimielisyyttä ja solidaarisuutta jäsenvaltioiden välillä sekä jäsenvaltioiden sitoutumista ja resursseja, jotta voidaan lisätä EU:n vaikutusvaltaa maailmanlaajuisesti ja edistää sen positiivista vallankäytön mallia ja vastuullista roolia globaalissa hallinnassa ja jotta se voi kantaa strategisen vastuunsa välittömässä naapurustossaan;

3. korostaa, että maailman kasvavan epävakauden, lisääntyvän vastakkainasettelun, monenvälisyyden rapautumisen ja autoritaarisuuden nousun sekä monitahoisten maailmanlaajuisten haasteiden, joihin kuuluvat erityisesti kasvava konflikti-ilmapiiri, joka johtaa aseellisten konfliktien jatkumiseen ja joskus niiden uudelleen puhkeamiseen myös Euroopan mantereen itäisillä ja eteläisillä rajoilla, terrorismi, ilmastonmuutos ja luonnonvaroihin kohdistuvat lisääntyvät uhkat, hallitsemattomat muuttovirrat, terveyteen liittyvät riskit, hybridiuhkat, kuten disinformaatiokampanjat, aktiiviset toimenpiteet ja kyberhyökkäykset, olisi johdettava siihen, että EU kehittää strategista riippumattomuuttaan ja lujittaa samalla yhteistyötä liittolaistensa kanssa; korostaa, että unionille on tärkeää vakiinnuttaa tässä yhteydessä kolmansien maiden kanssa entistä strategisempi yhteistyö, joka perustuu luottamukseen ja molemminpuoliseen hyötyyn, ja luoda liittoutumia samanmielisten demokratioiden kanssa myös eteläisellä pallonpuoliskolla sekä tarvittaessa tilapäisiä yhteenliittymiä muiden samanmielisten kumppaneiden kanssa;

4. korostaa tässä yhteydessä, että unionin on tehtävä tiivistä yhteistyötä keskeisten kumppaneiden kanssa maailmanlaajuisesti ja toimittava aktiivisesti kansainvälisen oikeuden ja monenvälisen järjestelmän keskeisten instituutioiden puolustamiseksi; tähdentää, että on tärkeää vahvistaa EU:n kumppanuutta YK:n ja Naton kanssa sekä syventää yhteistyötä Euroopan neuvoston, Etyjin, Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN), Afrikan unionin, Amerikan valtioiden järjestön (OAS), Arabiliiton, Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisön (CELAC) ja Mercosurin kaltaisten järjestöjen kanssa; kehottaa tehostamaan EU:n ja Naton välistä yhteistyötä ja koordinointia, yhdistämään tietoa ja resursseja ja välttämään päällekkäisyyksiä, jotta voidaan kehittää yhteinen täydentävä toimintamalli nykyisiin ja tuleviin alueellisiin ja maailmanlaajuisiin turvallisuushaasteisiin sekä konfliktitilanteisiin, terveyskriiseihin, epäsymmetrisiin uhkiin ja hybridiuhkiin, kyberhyökkäyksiin ja disinformaatioon; korostaa Kansainvälisen rikostuomioistuimen merkitystä ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten tutkinnassa ja niiden uhrien puolustamisessa ja pitää myönteisenä unionin antamaa vahvaa tukea tuomioistuimelle, joka on viime aikoina ollut painostuksen ja hyökkäysten kohteena;

5. on huolissaan valtiollisten ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden tukemien disinformaatio- ja propagandakampanjoiden ennennäkemättömästä laajuudesta, sillä niillä on tuhoisia vaikutuksia yhteiskuntiin, myös Euroopan naapurustossa ja erityisesti Länsi-Balkanilla; tuomitsee tiedon manipuloinnin ja sen käyttämisen aseena, myös sellaisten valtiollisten, valtiotasoa alempien ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden taholta, joilla on vihamielisiä aikomuksia, sekä alustat ja järjestöt, joita autoritaariset kolmannet maat käyttävät suoraan ja välillisesti rahoittaakseen poliittisia puolueita ja toimijoita Euroopassa ja vaikuttaakseen niihin; suhtautuu myönteisesti kipeästi kaivattuihin toimiin, joita EU:n toimielimet ovat toteuttaneet tähän uuteen haasteeseen vastaamiseksi esimerkiksi siten, että parlamenttiin perustettiin uusi erityisvaliokunta, joka käsittelee ulkomaista sekaantumista kaikkiin Euroopan unionin demokraattisiin prosesseihin ja siihen sisältyvää disinformaatiota, ja että neuvosto hyväksyi päätöksen unionia tai sen jäsenvaltioita uhkaavien kyberhyökkäysten vastaisista rajoittavista toimenpiteistä ([5]); korostaa, että tarvitaan toimia, joilla ei rajoiteta perusoikeuksia ja -vapauksia; korostaa tehokkaan EU:n strategisen viestinnän merkitystä ja antaa tunnustusta StratCom-työryhmän vahvistamiselle Euroopan ulkosuhdehallinnossa (EUH) ja sen pyrkimyksille tunnistaa ja tukahduttaa disinformaatiokampanjoita; korostaa, että EU:n on edelleen vahvistettava valmiuksiaan torjua ennakoivasti valeuutisia ja disinformaatiota, jotka ovat uhka demokratialle, ja parannettava turvallisuuskulttuuriaan suojellakseen paremmin tieto- ja viestintäverkkojaan; pyytää EU:ta toimimaan edelläkävijänä pyrittäessä edistämään yhteistä itsepuolustus- ja yhteistyökehystä hybridiuhkia ja erityisesti demokraattiseen hallintoon ja yksityisiin yrityksiin maailmanlaajuisesti kohdistettua autoritaaristen hallintojen vihamielistä vaikuttamista vastaan; korostaa siksi, että EU:n on vahvistettava liittoutumiaan muiden globaalien demokraattisten toimijoiden kanssa, jotta tällaisia uhkia voidaan torjua maailmanlaajuisesti, myös uudistetuilla ja kestävämmillä monenvälisillä instituutioilla;

6. vaatii, että EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikalla pyritään edistämään SEU 21 artiklassa vahvistettuja tavoitteita, kuten demokratia, ihmisarvo, ihmisoikeudet ja perusvapaudet, uskonnon- ja vakaumuksenvapaus mukaan luettuina, kaikkien vähemmistöjen ja uskonnollisten yhteisöjen, myös kristittyjen, juutalaisten, muslimien, uskonnottomien ja muiden, suojelu sekä sukupuolten tasa-arvon edistäminen; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission äskettäistä päätöstä jatkaa uskonnon- ja vakaumuksenvapautta EU:n ulkopuolella edistävän EU:n erityislähettilään toimeksiantoa mutta kehottaa nimittämään hänet mahdollisimman pian; pyytää EU:n edustustoja seuraamaan tiiviisti maailmanlaajuista ihmisoikeustilannetta, tunnistamaan suuntauksia ja tukemaan kansalaisia ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä niiden pyrkimyksissä kääntää päinvastaisiksi ihmisoikeuksien kehittymisen kielteisiä suuntauksia kaikkialla maailmassa; korostaa, että EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa voidaan tehostaa käyttämällä ehdollisuutta sen taloudellisissa ja poliittisissa kannustimissa; muistuttaa tässä yhteydessä, että komission olisi seurattava ihmisoikeustilannetta niissä kolmansissa maissa, joihin sovelletaan viisumivapautta, ja raportoitava siitä säännöllisesti parlamentille ja keskeytettävä viisumivapaus, jos kyseisessä maassa esiintyy rikkomuksia; pyytää komissiota ja neuvostoa vahvistamaan unionin demokratiatukiohjelmia maailmanlaajuisesti vaalimalla demokratiaa edistäviä alhaalta ylöspäin suuntautuvia prosesseja ja kehittämällä institutionaalista selviytymiskykyä ja tukemalla Euroopan tason poliittisten säätiöiden työtä demokraattisten prosessien lujittamisessa; toistaa 13. maaliskuuta 2019 antamassaan suosituksessa esittämänsä kehotuksen uudistaa ja tarkistaa EU:n erityisedustajien ja erityislähettiläiden tehtäviä;

7. korostaa, että EU:n olisi puututtava muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, kuten köyhyyteen, puutteelliseen elintarvike- ja ravitsemusturvaan, työttömyyteen, epävakauteen ja turvattomuuteen kolmansissa maissa, joista laiton laajamittainen muuttoliike on lähtöisin; korostaa, että olisi myös keskityttävä tukemaan vakaiden instituutioiden kehittämistä kestävän yhteiskunnallisen kehityksen edistämiseksi näissä valtioissa;

([5]) Neuvoston päätös (YUTP) 2019/797, annettu 17 päivänä toukokuuta 2019, unionia tai sen jäsenvaltioita uhkaavien kyberhyökkäysten vastaisista rajoittavista toimenpiteistä (EUVL L 129 I, 17.5.2019, s. 13).

Keskiviikko 20. tammikuuta 2021

YUTP:n uusi tavoitetaso: vahvempaan poliittiseen tahtoon perustuvat strategiset alueelliset toimintatavat

8. muistuttaa, että yhdelläkään EU:n jäsenvaltiolla ei ole yksin riittävää kapasiteettia eikä riittäviä resursseja vastata tehokkaasti nykyisiin kansainvälisiin haasteisiin; katsoo tässä yhteydessä, että EU tarvitsee ennen kaikkea jäsenvaltioidensa vahvempaa ja aitoa poliittista tahtoa, jotta ne voivat yhdessä sopia EU:n ulkopoliittisista tavoitteista, kuten konfliktien ehkäisystä ja rauhansopimuksista, ja edistää niitä sekä torjua kolmansien maiden pyrkimyksiä heikentää ja jakaa EU:ta, myös eurooppalaisia arvoja horjuttamalla; korostaa, että vain vahva ja yhtenäinen EU, jolla on vakiintuneet ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikat ja jonka jäsenvaltiot tukevat varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa sovittujen tavoitteiden täytäntöönpanossa, voi toimia vahvassa roolissa uudessa geopoliittisessa ympäristössä; pyytää EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita koordinoimaan kaikkia covid-19-kriisin johdosta toteutettavia toimia keskenään ja kansainvälisten kumppaneiden kanssa, jotta voidaan edistää johdonmukaista ja osallistavaa maailmanlaajuista pandemian torjuntaa, ja pitää tässä yhteydessä tervetulleena Team Europe -lähestymistapaa;

9. palauttaa mieliin kehotuksensa tarkistaa EU:n globaalistrategiaa, jotta voidaan ottaa opiksi uudesta geopoliittisesta dynamiikasta, nykyisistä uhkista, covid-19-pandemia ja odotettavissa olevat tulevat haasteet mukaan lukien, ja arvioida uudelleen YUTP:n tavoitteita ja välineitä; korostaa, että kehittäessään edelleen yhteistyötään kansainvälisten kumppaneiden ja liittolaisten kanssa EU:n on nopeutettava ulkoasioita koskevaa päätöksentekoa ja kykyään työskennellä samanmielisten kumppaneiden kanssa monenvälisyyttä vahvistaen ja vahvistettava strategisia valmiuksiaan toimia, tarvittaessa myös itsenäisesti; korostaa, että EU:lla on velvollisuus muokata strategista riippumattomuuttaan yhteistä diplomatiaa, turvallisuutta ja puolustusta koskevissa kysymyksissä sekä taloutta, terveyttä ja kauppaa koskevissa asioissa, jotta voidaan vastata moniin yhteisiin haasteisiin, jotka liittyvät sen intressien, normien ja arvojen puolustamiseen pandemian jälkeisessä maailmassa; korostaa siksi, että Euroopan maiden on säilytettävä kykynsä tehdä päätöksiä ja toimia yksin; kehottaa jäsenvaltioita panemaan nopeasti täytäntöön uuden asetuksen ja soveltamaan sitä tehokkaasti, jotta voidaan perustaa mekanismeja ulkomaisten investointien seulomiseksi kriittisillä aloilla; kannustaa EU:n jäsenvaltioita perustamaan uuden monenvälisen yhteistyön foorumin hyödyntämällä monenvälisen strategisen vientivalvonnan koordinointikomitean kokemusta, jotta voidaan seurata ja valvoa teknologian vientiä, kauppavirtoja ja arkaluonteisia investointeja huolta herättäviin maihin;

10. katsoo, että on vielä paljon hyödyntämätöntä potentiaalia, jolla voidaan yhdistää ja integroida kaikki EU:n ulkoisen toiminnan kovan ja pehmeän vallan osa-alueet YUTP:n tavoitteiden saavuttamiseksi; muistuttaa tässä yhteydessä, että Euroopan parlamentin diplomatia on EU:n ulkopolitiikan tärkeä pilari ja sillä on omat erilliset ja täydentävät välineet ja kanavat; katsoo, että parlamentti olisi siksi tunnustettava erottamattomaksi osaksi komission ja EUH:n edistämää Team Europe -lähestymistapaa; korostaa tässä yhteydessä parlamentin roolin merkitystä välitystoiminnassa ja demokratiatuessa sekä parlamentaaristen yleiskokousten arvokasta panosta EU:n ulkoisessa toiminnassa, myös turvallisuuden ja puolustuksen alalla, sekä tarvetta edistää sen toimintaa ja varmistaa sen työn asianmukainen suorittaminen; pyytää varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa sekä komission ja neuvoston puheenjohtajia antamaan parlamentille jatkuvasti tietoja ja ottamaan sen mukaan EU:n ulkoiseen toimintaan;

11. katsoo, että tavoite EU:n vahvasta, itsenäisestä ja täysin toimivasta ulko- ja turvallisuuspolitiikasta edellyttää myös diplomaattikuntaa, jolla on samat ominaisuudet ja joka on perustettu alusta alkaen nimenomaan eurooppalaiseksi elimeksi; tukee tässä yhteydessä edistymistä sellaisen Euroopan diplomaattikoulun luomisessa, jonka tehtävänä on perustaa riippumaton valinta- ja koulutusjärjestelmä tuleville EU:n diplomaateille todellisen eurooppalaisen diplomaattiuran puitteissa;

12. korostaa, että EU:n perussopimusten määräykset, jotka koskevat parlamentin kuulemista ja tietojen antamista parlamentille YUTP:n alalla, olisi muutettava selkeiksi säännöiksi asiaankuuluvien asiakirjojen, myös strategialuonnosten, jakamisesta avoimesti ja oikea-aikaisesti; toteaa, että komission ja EUH:n nykyistä tapaa välittää parlamentille arkaluonteisia tai luottamuksellisia tietoja on parannettava merkittävästi; kehottaa lisäksi tutkimaan, miten valiokuntakokousten ja EUH:n ja komission kanssa käytävien keskustelujen laatua, laajuutta ja muotoa voidaan parantaa; katsoo, että vuonna 2010 annettu poliittista vastuuta koskeva julistus ei enää ole asianmukainen perusta parlamentin ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan suhteille ja että se olisi korvattava toimielinten välisellä sopimuksella, jotta vahvistetaan parlamentin oikeuksia harjoittaa demokraattista valvontaa perussopimusten mukaisesti; muistuttaa lisäksi pyytäneensä EUH:n perustamista koskevan neuvoston päätöksen tarkistamista;

13. pitää valitettavana, että YUTP:tä koskevien kysymysten päätöksentekoprosessin parantamisessa ei ole edistytty, mikä vaikuttaa EU:n toiminnan tehokkuuteen, nopeuteen ja uskottavuuteen kansainvälisellä näyttämöllä; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään pikaisesti keskustelut mahdollisuudesta siirtyä yksimielisyydestä määräenemmistöpäätöksiin ainakin tietyillä YUTP:n aloilla, kuten ihmisoikeuskysymyksiä ja pakotteita koskevissa päätöksissä, konkreettisena keinona vahvistaa EU:n vaikutusvaltaa maailmassa;

14. pitää myönteisenä EU:n uuden maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän (EU:n Magnitski-säädös) hyväksymistä, sillä sen avulla EU voi asettaa kohdennettuja pakotteita kaikkialla maailmassa niille, jotka ovat syyllistyneet vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin ja -rikkomuksiin; suosittaa, että pakotejärjestelmän soveltamisalaa laajennetaan tulvaisuudessa niin, että se sisältää myös korruption;

15. kehottaa tarkistamaan luetteloja tarvikkeista, joiden vienti kolmansiin maihin on kielletty, jotta vältetään tilanteet, joissa jäsenvaltiot tarjoavat EU:n taloudellisella tuella välineitä, joita lopulta käytetään kansalaisten sortoon;

16. kannattaa EU:n laajuista keskustelua uusista yhteistyömuodoista, kuten Euroopan turvallisuusneuvostosta, sillä on korkea aika perustaa virallisesti tehokkaat menettelytavat ja instituutiot EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan johdonmukaisuuden ja vaikutusvallan parantamiseksi; katsoo, että tästä ajatuksesta olisi keskusteltava Euroopan tulevaisuutta käsittelevässä konferenssissa, ja palauttaa mieliin myös kehotuksensa perustaa puolustusministerien neuvosto;

17. painottaa, että EU on sitoutunut vahvistamaan YK:n roolia kansainvälisellä näyttämöllä, ja korostaa siksi tarvetta uudistaa YK-järjestelmää siten, että vahvistetaan sen kaikkien erityisjärjestöjen, elinten ja ohjelmien toiminnan johdonmukaisuutta, jotta varmistetaan Agenda 2030:n kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen; pyytää jälleen kerran jäsenvaltioita tukemaan YK:n turvallisuusneuvoston kokoonpanoa ja toimintaa koskevia uudistuksia, joilla parannetaan sen tehokkuutta ja toimintaa, sillä turvallisuusneuvosto on välttämätön maailman rauhan turvaamisessa ja sen toiminta ulottuu sotilaallista turvallisuutta pidemmälle ja sisältää pakolaisten ja asuinseudultaan siirtymään joutuneiden ihmisten muuttovirrat, elintarviketurvan, ilmastonmuutoksen ja pandemioiden torjunnan;

18. korostaa, että EU:lla on ratkaisevan tärkeä merkitys meneillään olevien demokraattisten ja vaaliprosessien tukemisessa ja niiden avoimuuden ja legitiimiyden turvaamisessa;

19. toteaa, että Länsi-Balkanin sekä itäisten ja eteläisten naapuruusmaiden vakaus, turvallisuus, rauha ja vauraus vaikuttavat suoraan unionin ja sen jäsenvaltioiden omaan vakauteen ja turvallisuuteen sekä unionin maineeseen globaalina geopoliittisena toimijana; korostaa, että EU on Länsi-Balkanin ja itäisen kumppanuuden maiden suurin kauppakumppani ja investoija; kehottaa EU:ta kantamaan strategisen vastuunsa EU:n naapurustossa ja toimimaan oikea-aikaisemmin, aktiivisemmin, yhtenäisemmin ja tehokkaammin meneillään olevien jännitteiden ja konfliktien sovittelussa ja rauhanomaisessa ratkaisemisessa sekä mahdollisten tulevien konfliktien ehkäisemisessä naapurustossa; katsoo, että tämä voidaan saavuttaa asettamalla etusijalle pyrkimykset ennalta ehkäisevään rauhanrakentamiseen, ennalta ehkäisevä diplomatia ja varhaisvaroitusmekanismit mukaan luettuina, lujittamalla kahdenvälistä yhteistyötä ja tukemalla demokraattisia voimia ja oikeusvaltiota, luomalla myönteisiä kannustimia sosioekonomiselle vakauttamiselle ja kehitykselle sekä parantamalla yhteiskuntien selviytymiskykyä tukemalla niitä riittävillä talousarviovaroilla; vahvistaa tukevansa voimakkaasti Normandia-ryhmää, Libyaa käsittelevää Berliinin konferenssia ja Minskin ryhmää;

20. muistuttaa olevansa sitoutunut laajentumiseen EU:n politiikan keskeisenä muutosvoimana ja suhtautuu myönteisesti komission tarkistettuun menetelmään ja laajentumisprosessin poliittisen luonteen voimakkaampaan painottamiseen; tukee Länsi-Balkanin eurooppalaisia tulevaisuudennäkymiä ja suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n jäsenvaltiot vahvistavat varauksettoman tukensa näille tulevaisuudennäkymille, kuten Zagrebin julistuksessa 6. toukokuuta 2020 todettiin, sekä päätökseen aloittaa liittymisneuvottelut Albanian ja Pohjois-Makedonian kanssa; pyytää neuvostoa ja komissiota käynnistämään viipymättä hallitustenväliset konferenssit näiden kahden maan kanssa ja yleisemmin nopeuttamaan liittymisprosessia, koska Länsi-Balkanin maat ovat maantieteellisesti, historiallisesti ja kulttuurisesti osa Eurooppaa; kehottaa erityisesti Bulgariaa lopettamaan Pohjois-Makedonian kanssa järjestettävän hallitustenvälisen konferenssin käynnistämisen vastustamisen; korostaa, että näiden maiden liittyminen EU:hun on ratkaisevan tärkeää koko mantereen vakaudelle ja turvallisuudelle sekä EU:n vaikutusvallalle alueella ja sen ulkopuolella; korostaa, että liittymisprosessilla olisi saatava aikaan kestävä demokraattinen, taloudellinen ja ekologinen muutos ja sosiaalinen lähentyminen sekä varmistettava hyvät naapuruussuhteet ja alueellinen yhteistyö; palauttaa mieliin, että laajentumisprosessi perustuu ansioihin ja tiukkaan ja oikeudenmukaiseen ehdollisuuteen Kööpenhaminan kriteerien mukaisesti; muistuttaa, että uudistusten hyväksymisen on oltava konkreettista paikan päällä, ja korostaa, että on asetettava selkeät, avoimet ja johdonmukaiset liittymiskriteerit sekä tarjottava jatkuvaa poliittista, taloudellista (IPA III) ja teknistä tukea koko prosessin ajan ja että edistymistä on mitattava selkeästi; korostaa, että ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden olisi mukauduttava varapuheenjohtajan / korkean edustajan EU:n puolesta antamiin asiaankuuluviin YUTP-julkilausumiin ja neuvoston päätöksiin;

21. suhtautuu myönteisesti EU:n ja itäisen kumppanuuden maiden huippukokouksen tuloksiin ja toivoo, että nämä kuusi maata sitoutuvat aidosti uudistusprosesseihin, jotka ovat tarpeen nykyistä demokraattisempien, vauraampien, oikeudenmukaisempien, vakaampien sekä lähempänä perusarvoja ja -periaatteita olevien yhteiskuntien kehittämiseksi; korostaa, että itäisen kumppanuuden maiden ja muiden EU:n naapurimaiden kanssa tehtävän yhteistyön on oltava YUTP:ssä

etusijalla, koska näiden maiden kehitys ja demokratisoituminen on EU:n elintärkeä intressi; pyytää komissiota ja EUH:ta vahvistamaan edelleen taloudellisia ja yhteyksiin liittyviä siteitä ja käyttämään tässä kauppa- ja assosiaatiosopimuksia, sisämarkkinoille pääsyä ja syvempiä ihmisten välisiä yhteyksiä, myös viisumimenettelyjen helpottamista ja kaikkien vaatimusten täyttyessä viisumivapautta; korostaa, että tämä voisi toimia kannustimena demokraattisten uudistusten edistämiselle ja EU:n sääntöjen ja normien hyväksymiselle; pyytää EU:ta säilyttämään räätälöityä eriyttämistä koskevan lähestymistavan itäisen kumppanuuden enemmällä enemmän ja vähemmällä vähemmän -periaatteen pohjalta; panee merkille itäisen kumppanuuden maiden tuoman ainutlaatuisen kokemuksen ja asiantuntemuksen, mukaan lukien niiden panoksen EU:n YTPP:n operaatioihin, taistelujoukkoihin ja operaatioihin, ja kehottaa syventämään EU:n ja itäisen kumppanuuden yhteistyötä EU:hun liittyvissä puolustuspolitiikoissa;

22. tukee Valko-Venäjän kansan vaatimuksia vapaudesta, demokratiasta ja ihmisarvosta sekä uusien, vapaiden ja oikeudenmukaisten presidentinvaalien järjestämisestä; tunnustaa koordinointineuvoston tärkeän roolin mieltään osoittavan Valko-Venäjän kansan edustajana; tuomitsee jyrkästi rauhanomaisiin mielenosoittajiin kohdistetut väkivaltaiset tukahduttamistoimet ja pitää myönteisenä, että Lukašenkan hallintoon, myös Aljaksandr Lukašenkaan itseensä, kohdistettiin pakotteita, ja toistaa kantansa olla tunnustamatta 9. elokuuta 2020 järjestettyjen vääristeltyjen presidentinvaalien tuloksia; pyytää EU:ta tarkistamaan perusteellisesti EU:n ja Valko-Venäjän välisiä suhteitaan, koska Valko-Venäjän hallinto ei noudata omia kansainvälisen oikeuden mukaisia sitoumuksiaan eikä EU:n kanssa tekemiään sopimuksia, sekä luomaan kannustimia sosioekonomiselle vakauttamiselle ja demokraattisten voimien kehittämiselle ja tukemiselle;

23. korostaa, että EU:lle on tärkeää sitoutua tukemaan kumppaniensa itsemääräämisoikeutta, riippumattomuutta ja alueellista koskemattomuutta niiden kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisällä; on huolissaan uusien konfliktialueiden lisääntymisestä EU:n lähimmässä naapurustossa sekä jäätyneistä konflikteista ja Venäjän federaation jatkuvasta itsenäisille valtioille kuuluvien alueiden tosiasiallisesta miehittämisestä; tuomitsee jälleen Venäjän Ukrainaan kohdistaman aggressiivisen politiikan, sen kielteisen roolin useissa jäätyneissä konflikteissa ja sen painostuksen joitakin EU:n välittömässä naapurustossa sijaitsevia maita kohtaan sekä Krimin tataarien oikeuksien loukkaamisen, Asovanmeren saarron, Ukrainan kaasukenttien jatkuvan takavarikoinnin Mustallamerellä ja Georgian ja Moldovan alueellisen koskemattomuuden loukkaamisen; on edelleen täysin sitoutunut politiikkaansa, jonka mukaan Krimin laitonta liittämistä ei tunnusteta; kehottaa Venäjää kantamaan vastuunsa, käyttämään vaikutusvaltaansa Venäjän tukemiin separatisteihin ja panemaan Minskin sopimusten mukaiset sitoumuksensa täysimääräisesti täytäntöön; korostaa, että EU:n on tehostettava toimiaan jäätyneiden konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa, myös vuoropuhelussa asianomaisten kolmansien maiden kanssa, edistettävä aktiivisesti ratkaisuja, jotka perustuvat kansainvälisen oikeuden normeihin ja periaatteisiin, YK:n peruskirjaan ja Etyjin Helsingin päätösasiakirjaan vuodelta 1975, ja lisättävä tukea konfliktista kärsiville siviileille, maan sisäisesti siirtymään joutuneille henkilöille ja pakolaisille; vaatii niin ikään, että Venäjän federaatio lakkauttaa Georgialle kuuluvien Abhasian sekä Tshinvalin alueen / Etelä-Ossetian alueiden miehityksen ja että se lopettaa molempien alueiden tosiasiallisen liittämisen Venäjän hallintoon;

24. panee tyytyväisenä merkille Armenian, Azerbaidžanin ja Venäjän 9. marraskuuta 2020 allekirjoittaman sopimuksen täydellisestä tulitauosta Vuoristo-Karabahissa ja sen ympäristössä; toivoo, että tällä sopimuksella pelastetaan ihmishenkiä sekä siviilien että sotilashenkilöstön keskuudessa ja avataan paremmat mahdollisuudet tämän tappavan konfliktin rauhanomaiseen ratkaisemiseen; pitää valitettavana, että vallitsevaan tilaan tehtiin muutoksia sotilaallisella voimankäytöllä rauhanomaisten neuvottelujen sijasta; tuomitsee jyrkästi siviilien tappamisen sekä siviilikohteiden ja uskonnonharjoituspaikkojen tuhoamisen ja rypäleammusten väitetyn käytön konfliktissa; kehottaa sekä Armeniaa että Azerbaidžania ratifioimaan viipymättä rypäleammuksia koskevan yleissopimuksen, jolla kielletään kokonaisvaltaisesti niiden käyttö; korostaa, että vielä on löydettävä kestävä ratkaisu ja että Minskin ryhmän yhteispuheenjohtajien olisi johdettava prosessia rauhan aikaansaamiseksi ja alueen tulevan oikeudellisen aseman määrittämiseksi ja prosessin olisi perustuttava ryhmän perusperiaatteisiin; korostaa kiireellistä tarvetta varmistaa, että humanitaarinen apu voi tavoittaa sitä tarvitsevat, että armenialaisväestön turvallisuus ja sen kulttuuriperinnön säilyminen varmistetaan Vuoristo-Karabahissa ja että maan sisäisesti siirtymään joutuneet henkilöt ja pakolaiset saavat palata entisiin asuinpaikkoihinsa; kehottaa tutkimaan asianmukaisesti kaikki sotarikoksia koskevat syytökset ja saattamaan syylliset oikeuden eteen; kehottaa EU:ta osallistumaan mielekkäämmin konfliktin ratkaisemiseen ja olemaan jättämättä alueen kohtaloa muiden voimatekijöiden vastuulle;

25. pitää tervetulleena komission ja korkean edustajan tulevaa yhteistä tiedonantoa uudistetusta kumppanuudesta eteläisen naapuruston kanssa; kehottaa EU:ta tunnustamaan kunkin eteläisen Välimeren maan erityispiirteet alueellisessa politiikassaan; kehottaa EU:ta lujittamaan yhteistyötä alueellisten toimijoiden, kuten Arabiliiton, Afrikan unionin ja Välimeren unionin, kanssa ja tukemaan aktiivisesti eteläisen naapuruston maiden välistä alueensisäistä yhteistyötä välttämättömänä turvallisuuden ja kestävän taloudellisen kehityksen välineenä; korostaa tarvetta vahvistaa unionin ja Pohjois-Afrikan maiden välisiä suhteita; pitää valitettavana, että 25 vuotta niin kutsutun Barcelonan prosessin käynnistämisen jälkeen yhteisen vaurauden, vakauden ja vapauden alueen luomista Välimeren maiden ja eteläisen naapuruston maiden kanssa ei ole vielä saatu päätökseen; antaa täyden tukensa Berliinin prosessille ja suhtautuu myönteisesti kaikkiin YK:n aloitteisiin, joilla pyritään löytämään Libyan kriisiin kattava poliittinen ratkaisu;

26. korostaa, että EU:n on kiinnitettävä enemmän huomiota meneillään olevaan Syyrian konfliktiin ja pyrittävä saattamaan oikeuden eteen Syyrian hallinnon jäsenet ja sen liittolaiset, erityisesti Venäjältä ja Iranista tulevat liittolaiset, jotka ovat vastuussa lukuisista sotarikoksista vuodesta 2011 lähtien;

27. katsoo, että EU:n olisi edelleen toimittava ennakoivasti Lähi-idän rauhanprosessissa ja osapuolten välisen sopimuksen tekemisessä, mukaan lukien lopullista asemaa koskevaan sopimukseen liittyvät kysymykset, ottaen erityisesti huomioon tarpeen säilyttää olosuhteet paikan päällä sellaista kahden valtion ratkaisua varten, joka perustuu vuoden 1967 rajoihin ja Jerusalemin asemaan molempien valtioiden pääkaupunkina ja joka käsittää turvallisen Israelin valtion ja itsenäisen, demokraattisen, alueellisesti yhtenäisen ja elinkelpoisen Palestiinan valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden vallitessa itsemääräämisoikeuden ja kansainvälisen oikeuden täysimääräisen kunnioittamisen pohjalta;

28. panee merkille Abraham-sopimukset, joilla normalisoitiin Israelin ja Yhdistyneiden arabiemiirikuntien ja Bahrainin suhteet; antaa tässä yhteydessä tunnustusta Yhdysvaltojen roolille Abraham-sopimusten edistämisessä; huomauttaa, että sellaisilla arabimailla kuin Egyptillä ja Jordanialla, joilla on ollut diplomaattisuhteet Israeliin jo vuosia, on ollut merkityksellinen rooli Lähi-idän rauhanprosessin sekä turvallisuutta ja vakautta koskevan vuoropuhelun edistämisessä; korostaa, että on edelleen tärkeää panostaa Israelin ja Palestiinan välisiin merkityksellisiin neuvotteluihin; pitää myönteisenä, että yksi Abraham-sopimusten lähtökohdista oli Länsirannan liittämissuunnitelmien keskeyttäminen, ja kehottaa kaikkia osapuolia kunnioittamaan tätä;

29. suhtautuu myönteisesti Palestiinan poliittisten voimien äskettäiseen sopimukseen, jonka mukaan parlamentti- ja presidentinvaalit pidettäisiin seuraavien kuuden kuukauden aikana, ja korostaa, että demokraattiset vaalit ovat edelleen unionin keskeinen painopiste; korostaa tarvetta tukea Lähi-idän rauhanprosessia ja varmistaa riittävät taloudelliset resurssit YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestön (UNRWA) työhön tiiviissä yhteistyössä kansainvälisen avunantajayhteisön kanssa;

30. suhtautuu myönteisesti EU:n sitoumukseen säilyttää yhteinen kattava toimintasuunnitelma (JCPOA) ja varmistaa, että kaikki osapuolet panevat sen täysimääräisesti täytäntöön; korostaa, että tämä monenvälinen sopimus on eurooppalaisen diplomatian ratkaiseva saavutus että se on edelleen maailmanlaajuisen asesulkuarkkitehtuurin keskeinen pilari, joka toimii alueellisen rauhan, turvallisuuden ja vakauden kulmakivenä, ja että on EU:n etujen mukaista varmistaa sen täysimääräinen säilyttäminen ja täytäntöönpano; kehottaa Yhdysvaltoja pidättymään yksipuolisista toimista ja edistämään siten alueellista ja maailmanlaajuista rauhaa ja turvallisuutta sekä sääntöihin perustuvaa maailmanjärjestystä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käyttämään kaikkia käytettävissä olevia poliittisia ja diplomaattisia keinoja yhteisen kattavan toimintasuunnitelman turvaamiseksi; pyytää varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tehostamaan Persianlahden alueella vallitsevan kilpailun vuoksi alueen maiden kanssa käytävää poliittista vuoropuhelua, jotta voidaan edistää tilanteen rauhoittumista ja osallistavaa alueellista turvallisuusrakennetta ulkoasiainneuvoston 10. tammikuuta 2020 antamien päätelmien mukaisesti; pyytää varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa harkitsemaan tässä yhteydessä Persianlahden alueen erityisedustajan nimittämistä helpottamaan tätä tehtävää;

31. kehottaa yhteisen kattavan toimintasuunnitelman allekirjoittaneita Ranskaa, Saksaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa sekä EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan yhtenäisyyttään, pelotevaikutustaan ja selviytymiskykyään kolmansien maiden toissijaisten pakotteiden varalta ja toteuttamaan toimenpiteitä EU:n oikeutettujen intressien turvaamiseksi muun muassa saattamalla täysin toimivaksi kauppavaihtoa tukeva INSTEX-väline (Instrument in Support of Trade Exchanges); suhtautuu torjuvasti siihen, että Yhdysvallat määrää uudelleen yksipuolisia ekstraterritoriaalisia pakotteita sen vetäydyttyä yhteisestä kattavasta toimintasuunnitelmasta, koska tämä heikentää EU:n oikeutettuja taloudellisia ja ulkopoliittisia intressejä erityisesti estämällä humanitaarista kauppaa Iranin kanssa covid-19-pandemian aikana; kehottaa Yhdysvaltoja liittymään ehdoitta uudelleen yhteiseen kattavaan toimintasuunnitelmaan ja samanaikaisesti Irania olisi kehotettava noudattamaan uudelleen täysimääräisesti sopimuksen mukaisia sitoumuksiaan; tuomitsee tässä yhteydessä Iranin päätöksen aloittaa uraanin rikastaminen 20 prosenttiin, mikä rikkoo suoraan ja vakavasti ydinsopimusta;

32. panee merkille Jemenin ihmisoikeustilannetta käsittelevän YK:n merkittävien kansainvälisten ja alueellisten asiantuntijoiden ryhmän raportin, jossa vahvistettiin, että Jemenin hallitus, huthit, Etelän siirtymäneuvosto sekä Saudi-Arabian ja Yhdistyneiden arabiemiirikuntien johtaman koalition jäsenet ovat syyllistyneet vakaviin kansainvälisten ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksiin, jotka luokitellaan sotarikoksiksi, kuten summittaisiin hyökkäyksiin siviiliväestöä ja siviilikohteita vastaan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikkein vakavimmat rikokset eivät jää rankaisematta, muun muassa tukemalla Jemenin tilanteen saattamista Kansainvälisen rikostuomioistuimen käsiteltäväksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kohdennettuja pakotteita väitettyihin sotarikoksiin syyllistyneitä Saudi-Arabian ja Yhdistyneiden arabiemiirikuntien virkamiehiä vastaan; kehottaa jälleen kerran jäsenvaltioita lopettamaan aseiden myynnin Saudi-Arabiaan ja Yhdistyneisiin Arabiemiirikuntiin, sillä aseiden myynti vain tekee jäsenvaltioista osallisia konfliktin jatkumiseen ja Jemenin kansan kärsimysten pitkittämiseen;

Keskiviikko 20. tammikuuta 2021

33. katsoo, että EU:n on pikaisesti määriteltävä parempi geopoliittinen ja kokonaisstrategia lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin suhteilleen Turkkiin, erityisesti kun otetaan huomioon jatkuva demokraattinen taantuminen ja Turkin entistä määrätietoisempi ulkopolitiikka, joka lisää osaltaan jännitteitä ja aiheuttaa epävakautta, joka horjuttaa alueellista rauhaa ja vakautta itäisellä Välimerellä, Lähi-idässä ja Etelä-Kaukasiassa, sekä Turkin rooli Syyrian, Irakin, Libyan ja Vuoristo-Karabahin konflikteissa;

34. kehottaa EU:ta toimimaan merkittävässä osassa Välimerellä, myös järjestäytyneen rikollisuuden, terrorismin sekä laittoman maahanmuuton torjunnassa, koska siitä on muodostunut toimija, joka kykenee takaamaan alueen vakauden; korostaa, että uutta maahanmuutto- ja turvapaikkasopimusta koskeva meneillään oleva lainsäädäntötyö tarjoaa EU:n lainsäätäjille keskeisen tilaisuuden parantaa EU:n turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaa, jotta voidaan vähentää riippuvuutta Turkista;

35. muistuttaa, että liittymisneuvottelut Turkin kanssa on virallisesti jäädytetty ihmisoikeustilanteen, demokraattisen taantumisen ja Turkissa oikeusvaltioon kohdistuvien haasteiden vuoksi; katsoo, että suhteet Turkkiin eivät saisi perustua näennäiseen ja vanhentuneeseen liittymisprosessiin; korostaa, että vakaan ja turvallisen ympäristön luominen itäiselle Välimerelle on EU:n, sen jäsenvaltioiden ja Turkin yhteinen strateginen intressi; muistuttaa kuitenkin, että tämän vakaan ja turvallisen ympäristön luomiselle välttämätöntä vuoropuhelua voidaan käydä vain välttämällä yksipuolista provokaatiota eritoten sotilaallisilla merivoimien tai ilmavoimien toimilla; muistuttaa tässä yhteydessä EU:n täydestä solidaarisuudesta jäsenvaltioitaan Kreikkaa ja Kyprosta kohtaan;

36. muistuttaa, että unioni on valmis käyttämään kaikkia käytettävissään olevia välineitä ja vaihtoehtoja, myös niitä, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklassa, unionin ja sen jäsenvaltioiden etujen puolustamiseksi; palauttaa mieliin 14. lokakuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät, joissa jäsenvaltioita kehotetaan sitoutumaan vahvoihin kansallisiin kantoihin Turkkia koskevassa asevientipolitiikassaan, aseviennin valvonnasta annetun yhteisen kannan 2008/944/YUTP mukaisesti, mukaan lukien alueellista vakautta koskevan perusteen 4 tiukka soveltaminen, ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja neuvostoa harkitsemaan aloitteen tekemistä kaikkien jäsenvaltioiden velvoittamiseksi keskeyttämään aseiden viemiseksi Turkkiin tarvittavien vientilupien myöntämisen tämän yhteisen kannan mukaisesti; palauttaa mieliin 1. lokakuuta 2020 annetut neuvoston päätelmät, joissa korostetaan, että EU käyttää kaikkia käytettävissään olevia välineitä ja vaihtoehtoja, myös pakotteiden asettamista Turkin hallinnolle, puolustaakseen omia ja jäsenvaltioidensa etuja; toistaa kehotuksensa varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle niin kauan kuin Turkki jatkaa itäisellä Välimerellä laittomia yksipuolisia toimiaan, jotka ovat ristiriidassa jonkin EU:n jäsenvaltion suvereniteetin ja kansainvälisen oikeuden kanssa eikä osallistu kansainväliseen oikeuteen perustuvaan vuoropuheluun; kehottaa Naton johtoa ilmoittamaan Turkille mahdollisimman jyrkästi, että se ei suvaitse maan aggressiivisia toimia muita Naton jäseniä vastaan;

37. tuomitsee jyrkästi Turkin ja Libyan allekirjoittamat merialueiden rajaamista ja kattavaa turvallisuus- ja sotilasyhteistyötä koskevat kaksi yhteisymmärryspöytäkirjaa, jotka liittyvät toisiinsa ja ovat selvästi sekä kansainvälisen oikeuden että YK:n turvallisuusneuvoston Libyaa koskevasta asevientikiellosta antaman päätöslauselman vastaisia;

38. tuomitsee jyrkästi Turkin vakautta horjuttavan roolin, joka heikentää entisestään koko Etelä-Kaukasian alueen haurasta vakautta; kehottaa Turkkia olemaan puuttumatta Vuoristo-Karabahin konfliktiin, pidättymään sotilaallisen tuen antamisesta Azerbaidžanille ja lopettamaan vakautta horjuttavat toimet ja edistämään aktiivisesti rauhaa; tuomitsee lisäksi sen, että Turkki on siirtänyt ulkomaisia terroristitaistelijoita Syyriasta ja muualta Vuoristo-Karabahiin, minkä kansainväliset toimijat, kuten Etyjin Minskin ryhmän yhteispuheenjohtajamaat, ovat vahvistaneet; pitää valitettavana, että Turkki on valmis horjuttamaan Etyjin Minskin ryhmän vakautta, koska se jatkaa pyrkimyksiään toimia konfliktissa entistä ratkaisevammassa asemassa;

39. korostaa, että on EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisen edun mukaista etenkin niiden yhteisten periaatteiden ja arvojen sekä niiden maantieteellisen läheisyyden ja pitkäaikaisen strategisen yhteistyön vuoksi sopia yhteisistä toimista ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan haasteisiin vastaamiseksi monenvälisyyden periaatteiden, vuoropuhelun ja diplomatian avulla tapahtuvan konfliktien ratkaisun sekä kansainvälisen oikeuden pohjalta ottaen huomioon, että useimmat kansainväliset uhkat vaikuttavat molempiin osapuoliin yhtä voimakkaasti; pitää myönteisenä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen kauppa- ja yhteistyösopimuksen tekemistä, sillä sopimus tarjoaa selkeyttä ja varmuutta kummankin osapuolen kansalaisille ja yrityksille; korostaa tarkastelevansa parhaillaan sopimusta ja aikoo seurata tiiviisti EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen sopimuksen täytäntöönpanoa kaikilta osin;

40. korostaa, että transatlanttinen yhteistyö on edelleen keskeistä ja tärkeintä EU:n yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa; kehottaa lisäämään ponnisteluja kohti vahvaa ja uudistettua transatlanttista kumppanuutta ja jatkuvaa vuoropuhelua, joka perustuu keskinäiseen kunnioitukseen ja konkreettisiin toimiin monenvälisyyden, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien, transatlanttisen turvallisuuden ja taloudellisen yhteistyön edistämiseksi ja ilmastonmuutoksen torjumiseksi, sekä säilyttämään sääntöihin perustuvan kansainvälisen järjestelmän, jotta voidaan vastata nykyisiin ja tuleviin ulkoasioita, turvallisuutta ja kauppaa koskeviin haasteisiin ja kriiseihin keskittyen erityisesti nykyiseen terveyskriisiin ja sen tuomiin taloudellisiin, sosiaalisiin, turvallisuuteen liittyviin ja poliittisiin haasteisiin;

41. painottaa, että transatlanttista kumppanuutta olisi elvytettävä, jotta voidaan käsitellä tehokkaammin pandemiaa ja muita merkittäviä kansainvälisiä haasteita, kuten ilmastonmuutosta; toteaa, että on löydettävä uusi perusta EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyölle, jolla torjutaan nationalistisia, autoritaarisia ja hegemonisia tavoitteita, Lähi-idän ja Persianlahden ekspansionistisia jännitteitä, yhä hallitsevammassa asemassa olevien talouden toimijoiden moninapaisuutta ja nykyistä talouskriisiä Atlantin molemmin puolin; suhtautuu myönteisesti EU:n aloitteeseen aloittaa Kiinaa koskeva transatlanttinen vuoropuhelu;

42. katsoo, että tämä kumppanuus voi kukoistaa vain, jos se perustuu yhteisiin arvoihin ja intresseihin sekä kansainvälisen oikeuden ja monenvälisten instituutioiden kunnioittamiseen mutta myös luottamukseen, jota ovat viime vuosina valitettavasti haitanneet liialliset yksipuoliset toimet, jotka ovat myös heikentäneet monenvälisiä puitteita, joihin EU ja sen jäsenvaltiot kuuluvat; pitää tässä yhteydessä valitettavana Yhdysvaltojen presidentin Donald Trumpin hallinnon yksipuolisia pyrkimyksiä; korostaa, että heikommat länsimaiset siteet antavat epäliberaaleille valtioille mahdollisuuden täyttää johtajuustyhjiö kansainvälisellä näyttämöllä; toivoo, että Yhdysvallat kääntää päinvastaiseksi suunnan, jota se on viime vuosina noudattanut vetäytyessään monenvälisestä sääntöihin perustuvasta maailmanjärjestyksestä, mikä mahdollistaisi kaikilta osin EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisten arvojen ja periaatteiden mukaisen tiiviin transatlanttisen yhteistyön jatkamisen; toistaa, että Naton eurooppalaisten jäsenvaltioiden on otettava enemmän vastuuta taakanjaosta transatlanttisen toimintaympäristön suojelemisessa ja uusiin hybridiuhkiin vastaamisessa; korostaa, että voimien yhdistäminen Yhdysvaltojen kanssa tällaisissa rauhanrakentamispyrkimyksissä tulevaisuudessa lisäisi synergiaa ja auttaisi vastaamaan paremmin maailmanlaajuisiin haasteisiin;

43. tuomitsee erittäin jyrkästi hyökkäyksen, jossa presidentti Donald Trumpin lietsomien salaliittoteorioiden ja 3. marraskuuta 2020 pidettyjen presidentinvaalien vääristelyä koskevien perusteettomien väitteiden riehaannuttama väkijoukko tunkeutui Yhdysvaltain kongressiin; luottaa siihen, että Yhdysvallat varmistaa rauhanomaisen vallanvaihdon presidentiksi valitulle Joseph Bidenille ja varapresidentiksi valitulle Kamala Harrisille; on huolissaan populismin ja ääriliikkeiden noususta Atlantin molemmin puolin ja korostaa, että demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta on kiireellisesti puolustettava maailmanlaajuisesti;

44. kehottaa säilyttämään vahvan ja yhtenäisen kannan Venäjän federaatioon, muun muassa tarkistamalla EU:n politiikan viittä perusperiaatetta; kehottaa laatimaan uuden EU:n ja Venäjän strategian, joka antaisi Venäjällä demokratiaa kannattaville yhteiskuntaryhmille selkeän signaalin siitä, että EU on edelleen halukas sitoutumaan ja tekemään yhteistyötä; kehottaa vahvistamaan pakotejärjestelmää erityisesti, kun otetaan huomioon meneillään oleva kehitys, joka liittyy Aleksei Navalnyin murhayritykseen Venäjän alueella Venäjällä kehitetyn Novitšok-ryhmään kuuluvan sotilaallisen tason hermomyrkyn avulla; pitää myönteisenä, että ulkoasiainneuvosto on hyväksynyt rajoittavia toimenpiteitä, jotka liittyvät kemiallisten aseiden käyttöön Aleksei Navalnyin murhayrityksessä; kehottaa jälleen tekemään riippumattoman kansainvälisen tutkimuksen hänen myrkyttämisestään;

45. muistuttaa, että Minskin sopimusten noudattaminen on keskeinen edellytys merkittäville muutoksille EU:n ja Venäjän suhteissa; pitää valitettavana Venäjän kielteistä roolia disinformaatiokampanjoissa ja muissa EU:hun ja länteen kohdistuvissa hybridisodankäynnin muodoissa, joilla pyritään heikentämään sisäistä yhteenkuuluvuuttamme ja siten kykyämme toimia tehokkaasti globaalilla näyttämöllä; pitää lisäksi valitettavina kohdennettuja tappoiskuja EU:n alueella ja kemiallisten aseiden käyttöä sekä ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevaa vaikeaa sisäistä tilannetta; korostaa tarvetta painostaa Venäjän federaatiota noudattamaan kansainvälistä oikeutta ja kansainvälisiä sopimuksia; on huolissaan siitä, että Venäjä on toistuvasti rikkonut asevalvontasopimuksia ja -normeja, mikä on johtanut keskipitkän matkan ydinaseita koskevan INF-sopimuksen romuttumiseen, sekä siitä, että se on rikkonut kemiallisten aseiden kieltosopimusta käyttämällä sotilaallisen tason hermomyrkkyjä sekä kotimaassa että EU:n alueella;

46. korostaa, että Afrikka on tärkeä strateginen kumppani monenvälisessä järjestelmässä; pitää myönteisinä nykyisiä pyrkimyksiä muotoilla EU–Afrikka-strategia uudelleen ja parantaa sitä merkittävästi käyttämällä mallia, joka ei perustu avunantajien ja avunsaajien välisiin suhteisiin vaan yhdenvertaisten osapuolten yhteiseen ja koordinoituun kumppanuuteen ja molempia osapuolia hyödyttävien suhteiden luomiseen siten, että osapuolten omat ja keskinäiset edut ja vastuut ymmärretään selkeästi, jotta voidaan kehittää oikeudenmukainen, ihmiskeskeinen ja kestävä kumppanuus, joka kattaa myös ihmisoikeudet, turvallisuuden ja yhteistyön terrorismin torjunnassa; korostaa tässä yhteydessä tarvetta kiinnittää erityistä huomiota Sahelin alueen tilanteeseen, kun otetaan huomioon epävakauden lisääntyminen ja alueen tapahtumien merkittävät suorat ja välilliset vaikutukset EU:hun; vaatii eurooppalaista visiota solidaarisuudesta Libyan tilanteen kehityksen suhteen mutta myös ihmisoikeuksien, kehitysapupolitiikan ja talouskumppanuussopimusten lujittamisen

yhteydessä; vaatii EU:n yhteistä toimintatapaa ja toimia, joilla lujitetaan EU:n yhteyksiä Afrikkaan, tietoisuutta Afrikasta ja sitoutumista Afrikkaan; muistuttaa, että Euroopan läsnäolo ja uskottava sitoutuminen on ratkaisevan tärkeää humanitaaristen ja sosioekonomisten haasteiden lieventämisessä;

47. panee merkille EU:n valmiuksien kehittämisoperaatioiden ja koulutusoperaatioiden merkityksen rauhan, turvallisuuden ja vakauden edistämisessä Afrikassa; toistaa, että EU:n vakauttamisoperaatiot Afrikassa, erityisesti Saharan eteläpuolisilla ja Sahelin alueilla, ovat tärkeitä, ja kehottaa EUH:ta ja neuvostoa varmistamaan, että Afrikassa toteutettavien YTPP:n operaatioiden toimeksiantoa ja välineitä vahvistetaan ja että niille annetaan keinot jatkaa tehokasta toimintaansa niiden kohtaamiin vakaviin haasteisiin vastaamiseksi; korostaa EU:n johtavaa roolia konfliktien diplomaattisessa ja rauhanomaisessa ratkaisemisessa, välitysaloitteet ja aseistariisunta, demobilisaatio ja yhteiskuntaan sopeuttamisohjelmat mukaan luettuina;

48. katsoo, että suhteiden lujittaminen Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen kanssa on keskeistä EU:n geopoliittisen strategian kannalta maailmassa; korostaa, että unionin on vahvistettava yhteyksiä, jotka yhdistävät EU:n Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen maihin, jotka yhdessä edustavat kolmasosaa YK:n jäsenistä, yhteisten arvojen ja periaatteiden pohjalta, erityisesti puolustettaessa monenvälistä sääntöihin perustuvaa järjestystä, edistettäessä vihreää toimintaohjelmaa ja torjuttaessa köyhyyttä ja eriarvoisuutta; kehottaa unionia säilyttämään asemansa Latinalaisen Amerikan maiden varteenotettavana kumppanina, koska muilla geopoliittisilla toimijoilla on yhä merkittävämpi asema alueella;

49. vaatii tässä yhteydessä tekemään kyseisen alueen kanssa kohdennettua monitahoista yhteistyötä, jota tuetaan EU:n yhteisellä narratiivilla, jolla edistetään strategioita, jotka auttavat vastaamaan yhdessä yhteisiin haasteisiin, kuten rauhan, turvallisuuden ja vaurauden edistämiseen, samalla kun varmistetaan yhteinen rintama ilmastonmuutoksen aiheuttamien uhkien edessä; korostaa Latinalaisen Amerikan merkitystä EU:lle ja kehottaa pitämään tätä aluetta jatkossakin YUTP:n kannalta geostrategisesti erittäin merkittävänä osallistumalla demokratian ja ihmisoikeuksien edistämiseen alueella ja avustamalla sen taloudellisessa kehityksessä; korostaa, että oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen ja vakaa poliittinen ja oikeudellinen kehys, mukaan lukien korruption ja rankaisemattomuuden torjunta, sekä edistyminen demokratian toteuttamisessa ja ihmisoikeuksien kunnioittamisessa sekä perusvapauksien edistämisessä ovat kulmakiviä yhdentymisen ja yhteistyön syventämisessä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen maiden kanssa; korostaa, että on tärkeää edetä Chilen ja Meksikon kanssa tehtyjen kattavien sopimusten sekä EU:n ja Mercosurin assosiaatiosopimuksen tarkistamisessa ja saattaa ne päätökseen, ja korostaa, että nämä maat ovat EU:n keskeisiä liittolaisia ja kumppaneita; ilmaisee vakavan huolensa demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen puutteellisesta kunnioittamisesta ja hyökkäyksistä demokraattisesti valittuja oppositiojohtajia, toimittajia, opiskelijoita ja ihmisoikeuksien puolustajia vastaan, erityisesti ympäristökysymysten parissa työskenteleviä henkilöitä ja heidän asianajajiaan vastaan;

50. muistuttaa antaneensa täyden tukensa Kolumbian rauhanprosessille ja sen täytäntöönpanolle, joka on ratkaiseva askel kolumbialaisten tulevaisuuden ja alueen vakauden kannalta; vaatii pitäytymään vahvassa yhteisessä kannassa Venezuelan hallintoon ja presidentti Nicolás Maduron hallinnon tekemiin ihmisoikeusloukkauksiin sekä myös pakotejärjestelmään, erityisesti kun otetaan huomioon äskettäiset tapahtumat ja eri elinten, myös Yhdistyneiden kansakuntien, äskettäin esittämät moitteet;

51. korostaa, että EU:lle on tärkeää noudattaa yhtenäistä, realistista, tehokasta, lujaa ja vakuuttavampaa strategiaa, joka yhdistää kaikki jäsenvaltiot ja muokkaa suhteita Kiinan kansantasavaltaan koko EU:n edun mukaisesti ja jossa sen olisi pyrittävä ennakoivasti ja vakuuttavasti entistä tasapainoisempiin ja vastavuoroisempiin taloudellisiin suhteisiin, jotka perustuvat EU:n arvoihin ja intresseihin ja joissa keskitytään erittäin voimakkaasti ja erityisesti ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä uskonnon- tai vakaumuksenvapauteen; korostaa, että on tärkeää pyrkiä Kiinaa koskevaan yhteiseen toimintatapaan Yhdysvaltojen ja muiden samanmielisten kumppaneiden kanssa;

52. kehottaa asettamaan Kiinaa koskevan EU:n politiikan perustaksi seuraavat periaatteet: yhteistyön tekeminen mahdollisuuksien mukaan, kilpailun harjoittaminen tarvittaessa ja vastakkain asettuminen tarvittaessa; muistuttaa, että Kiinan määrätietoinen julkinen diplomatia on johtanut siihen, että erinäiset maat ovat riippuvaisia sen investoinneista ja lainoista; korostaa, että EU:n olisi aktiivisesti lisättävä läsnäoloaan ja näkyvyyttään kumppanimaissa kaikkialla maailmassa merkittävänä investoijana ja kehitysavun antajana;

53. kannustaa Kiinan kansantasavaltaa ottamaan suuremman vastuun maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamisesta ja tekemään samalla edelleen yhteistyötä monenvälisissä puitteissa aina kun se on mahdollista, etenkin toteuttamalla kunnianhimoisempia ilmastotoimia ja antamalla sitovia ilmastositoumuksia Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti ja biologista monimuotoisuutta koskevia sitoumuksia, ja tukemaan monenvälisiä toimia covid-19-pandemian torjumiseksi, myös sallimalla kansainvälisen tutkimuksen taudin alkuperästä; pitää valitettavana Kiinan levittämää disinformaatiota covid-19-pandemian alkuperästä, monenvälisen järjestelmän manipulointia, Kiinan vihamielisen vaikuttamisen leviämistä, kyberhyökkäyksiä ja korruptoituneita investointihankkeita; kiittää Taiwania tehokkaista pyrkimyksistä hillitä koronaviruksen leviämistä ja sen solidaarisuudesta EU:ta kohtaan, mistä on osoituksena yli seitsemän miljoonan kirurgisen maskin lahjoittaminen monille jäsenvaltioille pandemian aikana;

54. kehottaa komissiota, neuvostoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tiedottamaan edelleen Kiinan kansantasavallalle, että EU ei siedä sen jatkuvia ihmisoikeusloukkauksia Hongkongissa, Tiibetissä ja Xinjiangissa eikä vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden kohtelua, ja toimimaan ratkaisevassa asemassa kansainvälisellä näyttämöllä Hongkongin itsehallinnon turvaamiseksi; tuomitsee ”yksi maa, kaksi järjestelmää” -mallin rikkomisen Kiinan kansallisen turvallisuuslain hyväksymisen myötä, sillä laki heikentää vakavasti Hongkongin laajaa itsehallintoa ja sillä on haitallinen vaikutus oikeuslaitoksen riippumattomuuteen ja sananvapauteen Hongkongissa; on huolissaan Hongkongin kansallisen turvallisuuslain käyttöönoton vaikutuksista Kiinan ja Taiwanin suhteeseen; korostaa, että Kiinan harjoittama Hongkongin itsehallinnon jatkuva heikentäminen ei ole ainoastaan vastoin kahdenvälisten sopimusten ja kansainvälisen oikeuden mukaisia Kiinan velvoitteita vaan kyseenalaistaa myös Kiinan aseman uskottavana kumppanina; toteaa, että parlamentti ottaa huomioon Manner-Kiinan ja Hongkongin ihmisoikeusloukkaukset, kun sitä pyydetään hyväksymään kattava investointisopimus ja mahdollisia tulevia kauppasopimuksia Kiinan kanssa; kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön ulkoasiainneuvoston 28. heinäkuuta 2020 hyväksymän toimenpidepaketin sekä parlamentin 19. kesäkuuta 2020 antaman päätöslauselman ([6]); pyytää komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan aktiivisesti uiguurien raakaa vainoa Xinjiangissa sekä muiden etnisten ja uskonnollisten vähemmistöryhmien, erityisesti kristittyjen ja tiibetiläisten raakaa vainoa; kehottaa jäsenvaltioita ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa hyväksymään EU:n maailmanlaajuisen ihmisoikeuspakotejärjestelmän mukaisia pakotteita niitä kiinalaisia virkamiehiä ja valtion johtamia yhteisöjä vastaan, jotka ovat vastuussa uiguurien joukkopidätyksiä ja pakkotyötä koskevan politiikan toteuttamisesta Kiinassa;

55. muistuttaa, että unioni seuraa valppaasti Taiwanin tilannetta sekä EU:n ja Kiinan tasavallan (Taiwan) poliittisten ja kauppasuhteiden parantamista; kehottaa Kiinan kansantasavaltaa ratkaisemaan rauhanomaisesti kaikki maa- ja merirajoja koskevat riidat kansainvälisen oikeuden mukaisesti ja välttämään kaikkia provokatiivisia sotilaallisia toimia, joiden tavoitteena on luoda epävakautta Etelä-Kiinan merelle; korostaa, että Intian ja Tyynenmeren alueen rauhan, vakauden ja merenkulun vapauden säilyttäminen on ensiarvoisen tärkeää EU:n ja sen jäsenvaltioiden etujen kannalta; panee erittäin huolestuneena merkille viimeaikaisen jännitteiden lisääntymisen Intian ja Kiinan rajalla sekä Etelä-Kiinan merellä ja Taiwanin salmessa, mukaan lukien Kiinan Taiwaniin kohdistamat yhä provokatiivisemmat sotaharjoitukset; kehottaa kaikkia osapuolia ratkaisemaan erimielisyytensä rauhanomaisesti rakentavan vuoropuhelun kautta ja pidättymään yksipuolisista toimista vallitsevan tilanteen muuttamiseksi; katsoo, että Manner-Kiinan ja Taiwanin välisiä suhteita olisi kehitettävä rakentavasti ilman, että kumpikaan osapuoli horjuttaa aloitteita tai käyttää pakottamista ja että näitä suhteita ei saa muuttaa Taiwanin kansalaisten tahdon vastaisesti; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tarkastelemaan uudelleen lähentymispolitiikkaansa Taiwanin kanssa ja tekemään kansainvälisten samanmielisten kumppaneiden kanssa yhteistyötä demokratian tukemiseksi Taiwanissa, ilman että siihen kohdistuu ulkomaisia uhkia; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita kannattamaan Taiwanin jäsenyyttä tarkkailijana Maailman terveysjärjestössä ja Maailman terveyskokouksessa sekä muissa kansainvälisissä järjestöissä, mekanismeissa ja toimissa sekä maailmanlaajuisessa tautien ehkäisyverkostossa;

56. korostaa, että EU:n on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota strategisiin alueisiin, jotka saavat yhä enemmän kansainvälistä huomiota, muun muassa Afrikkaan ja arktiseen alueeseen sekä Intian valtameren ja Tyynenmeren alueeseen, jolla Kiina harjoittaa laajentumispolitiikkaa, johon EU:n on pyrittävä vastaamaan johdonmukaisesti; korostaa tarvetta laajentaa edelleen yhteistyötä Intian valtameren ja Tyynenmeren alueen tärkeiden samanmielisten kumppaneiden, kuten Japanin, Intian, Etelä-Korean, Australian ja Uuden-Seelannin kanssa; pitää tässä yhteydessä myönteisinä pyrkimyksiä kehittää EU:n periaatteisiin ja arvoihin perustuva EU:n sekä Intian valtameren ja Tyynenmeren alueen strategia, johon voi sisältyä Australian ja Naton yhteisiä sotaharjoituksia Tyynellämerellä; katsoo, että osana tätä johdonmukaista Kiinaa koskevaa strategiaa, jossa EU ja jäsenvaltiot tarvittaessa vastustavat sen toimia, EU:n olisi pyrittävä tiiviimpään yhteistyöhön alueen maiden ja muiden demokratioiden kanssa ja tässä olisi pantava kaikilta osin täytäntöön EU:n yhteyksiä koskeva strategia; varoittaa Kiinan pyrkimyksistä lisätä valtaansa alueella, erityisesti Taiwanissa, mistä on seurannut rajariitoja monien Kiinan naapureiden kanssa;

57. korostaa tarvetta hyödyntää EU:n ja Intian välisten suhteiden parantamiseen entisestään liittyvää potentiaalia ottaen huomioon alueen kehitys ja Intian tärkeä asema alueella ja maailmanlaajuisesti;

58. pitää myönteisenä, että arktista ulottuvuutta koskeva yhteinen tiedonanto on sisällytetty komission vuoden 2021 työohjelmaan; pitää välttämättömänä, että EU:lla on arktinen strategia;

EU:n valmiuksien ja keinojen vahvistaminen YUTP:n alalla

59. korostaa tukevansa sellaisen yhteisen puolustuspolitiikan vaiheittaista määrittelemistä ja edistämistä, jolla pyritään lujittamaan YTPP:tä ja sen perussopimuksissa vahvistettuja tavoitteita ja tehtäviä kohti täysimittaista puolustusunionia, jossa tunnustetaan puolueettomien maiden erityinen perussopimuksiin perustuva asema ja joka perustuu selkeisiin strategisiin tavoitteisiin ja suuntautuu kohti ihmisten turvallisuutta ja kestävää rauhaa; pitää tässä yhteydessä myönteisenä aloitetta strategisen kompassin hyväksymisestä vuonna 2022; korostaa tarvetta vahvistaa edelleen EU:n ja Naton välisiä suhteita

([6]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0174.

korostaen niiden yhteensopivuutta ja strategista merkitystä toisilleen; kehottaa Euroopan maita investoimaan enemmän puolustusvalmiuksiinsa, tasapainottamaan vastuita Naton sisällä ja olemaan tasavertaisempi kumppani Yhdysvalloille; toteaa, että YTPP:n operaatiot edistävät kansainvälistä rauhaa, turvallisuutta ja vakautta; kiittää edistymisestä Euroopan rauhanrahaston perustamisessa; korostaa tarvetta mennä julistuksia pidemmälle ja toteuttaa toimia, erityisesti tarjoamalla EU:lle aidosti eurooppalainen puolustusteollinen perusta Euroopan puolustusrahastolla, jolla on tarvittavat määrärahat, ja varmistamalla, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö, jolla pyritään EU:n strategiseen riippumattomuuteen, pannaan nopeammin ja johdonmukaisemmin täytäntöön, jotta EU voi edistää yhdennetympiä puolustustarvikkeiden sisämarkkinoita; korostaa, että on tärkeää järjestää osallistavia monen sidosryhmän kuulemisia yhteisen strategisen turvallisuus- ja puolustuskulttuurin edistämiseksi;

60. muistuttaa, että naisten osallistuminen rauhan- ja turvallisuusprosesseihin voi vaikuttaa merkittävästi rauhansopimusten onnistumiseen ja kestävyyteen sekä rauhan kestävyyteen ja laatuun; korostaa, että sitoumukset ja julkilausumat, jotka koskevat Naiset, rauha ja turvallisuus -toimintaohjelman edistämistä sekä naisten tasavertaista edustusta ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, jäävät usein retoriikaksi sen sijaan, että pyrittäisiin todelliseen täytäntöönpanoon ja sen varmistamiseen, mikä johtaa vain rajalliseen edistymiseen ohjelman tavoitteissa maailmanlaajuisesti; palauttaa mieliin, että konfliktien ratkaiseminen onnistuu yhä paremmin, kun sukupuolten tasapuolista edustusta ja tasa-arvoa kunnioitetaan koko prosessin ajan, ja kehottaa lisäämään naisten osallistumista erityisesti päätöksentekoprosesseihin ja naisten johtotehtäviä YTPP:n operaatioissa; kehottaa lisäksi ottamaan sukupuolinäkökulman järjestelmällisemmin huomioon tällaisissa operaatioissa, takaamaan sukupuolten tasa-arvoa sekä Naiset, rauha ja turvallisuus -toimintaohjelmaa koskevan koulutuksen kaikille EU:n palveluksessa oleville sotilas- ja siviilihenkilöille, EUH:n keski- ja ylempi johto sekä YTPP:n operaatioiden päälliköt ja komentajat mukaan luettuina, sekä osallistumaan aktiivisesti naisista, rauhasta ja turvallisuudesta annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoon; kehottaa asettamaan erityisiä ja mitattavissa olevia tavoitteita, jotka koskevat moninaisuutta ja naisten osuutta EUH:n johtotehtävissä, mukaan lukien tavoite saavuttaa naisten 50 prosentin osuus johtotehtävissä edustustojen päällikköinä, EU:n erityisedustajina ja YTPP:n operaatioiden päällikköinä; kehottaa muuntamaan tulevan sukupuolten tasa-arvoa koskevan kolmannen EU:n toimintasuunnitelman ja Naiset, rauha ja turvallisuus -toimintasuunnitelman kansallisiksi toimintasuunnitelmiksi, joihin sisältyy väliarviointi, ja liittämään Naiset, rauha ja turvallisuus -toimintasuunnitelman sukupuolten tasa-arvoa koskevaan kolmanteen EU:n toimintasuunnitelmaan;

61. korostaa, että EU:n on omaksuttava maailmanlaajuinen johtoasema pandemian seurauksiin puuttumisessa, mikä edellyttää riittäviä taloudellisia resursseja; korostaa, että ulkoisen toiminnan ja puolustuksen alalla tarvitaan kunnianhimoisempi monivuotinen rahoituskehys, mukaan lukien lisämäärärahat YUTP:lle, naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineelle (NDICI), liittymistä valmistelevalle tukivälineelle (IPA III), Euroopan puolustusrahastolle ja sotilaalliselle liikkuvuudelle, ja kehottaa neuvostoa varmistamaan Euroopan rauhanrahaston pikaisen hyväksymisen; pitää valitettavina neuvoston ehdottamia leikkauksia ulkoisiin rahoitusvälineisiin uudessa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja Next Generation EU -elpymispaketin välityksellä myönnettävän rahoituksen puutetta; korostaa, että nämä leikkaukset voivat vaikeuttaa EU:n roolia maailmanlaajuisella näyttämöllä ja estää EU:ta vakauttamasta ja muuttamasta liittymisneuvotteluja käyviä valtioita; korostaa, että parlamentti on otettava mukaan mielekkäällä tavalla vuotuisten ja monivuotisten työohjelmien strategiseen ohjaukseen ja ulkoisten rahoitusvälineiden valvontaan; muistuttaa tarpeesta lisätä merkittävästi EU:n talousarviovaroja siviilikriisinehkäisyä varten seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja lisätä rauhanrakentamisen, vuoropuhelun, sovittelun ja sovinnonteon rahoitusta;

62. kehottaa vahvistamaan puolustusvalmiuksia ja asettamaan samalla etusijalle voimavarojen kehittämissuunnitelmassa ja puolustuksen koordinoidussa vuosittaisessa tarkastelussa havaitut voimavarapuutteet, eritoten toteuttamalla perusteellisia yhteistyötoimia, kuten voimavarojen yhdistäminen ja yhteiskäyttö sekä merkityksellisten hankkeiden riittävä rahoitus ja kunnianhimoisempi pysyvä rakenteellinen yhteistyö (PRY), Euroopan puolustusrahasto, sotilaallinen liikkuvuus ja Euroopan avaruusohjelma; toteaa, että näiden toimien pitäisi olla hyödyllisiä myös Naton ja transatlanttisten suhteiden kannalta; korostaa tarvetta lisätä EU:n välineiden ja mekanismien johdonmukaisuutta EU:n puolustusyhteistyössä ja kehottaa tässä yhteydessä optimoimaan resurssit, jotta vältetään menojen ja välineiden tarpeeton päällekkäisyys; vaatii lisää tukea ja henkilöstöä sekä riittäviä ja pysyviä talousarviovaroja EUH:n strategisen viestinnän osastolle sillä edellytyksellä, että sen aiemmista ja nykyisistä toimista tehdään riippumaton perusteellinen arviointi; kehottaa tarkistamaan EUH:n strategisen viestinnän osaston toimeksiantoa, jotta siihen voidaan sisällyttää Kiinan kaltaisten kehittyvien ulkomaisten toimijoiden harjoittama ulkomainen sekaantuminen;

63. palauttaa mieliin kehotuksensa tukea enemmän EU:n meriturvallisuusstrategiaa, sillä merenkulun vapauden säilyttäminen on kasvava haaste sekä maailmanlaajuisesti että naapurustossa; korostaa, että merenkulun vapautta olisi aina kunnioitettava; suosittaa, että maailmanlaajuisten merellisten tietojen tehokkaan hallinnan varmistamiseksi vahvistetaan ja tuetaan instituutioiden, organisaatioiden ja kansallisten viranomaisten välistä rakenteellista koordinointia erityisesti mahdollistamalla meritilanteen tuntemuksen perustana olevien kahden tärkeimmän siviili- ja sotilasalan osatekijän lähentäminen;

64. korostaa YTPP:n operaatioiden merkitystä; painottaa, että kolmansien maiden kanssa on tehty puitesopimuksia niiden osallistumisesta EU:n kriisinhallintaoperaatioihin; huomauttaa, että tällaiset sopimukset osoittavat, että rauhaan ja turvallisuuteen pyrkiminen on kollektiivista;

65. kehottaa kiinnittämään huomiota keskipitkän ja pitkän aikavälin uhkiin, joihin YUTP:llä on tulevaisuudessa puututtava, mukaan lukien turvallisuusriskit, joita aiheuttavat autoritaariset hallinnot, muut kuin valtiolliset toimijat, ilmastonmuutos, kyberuhkat, CBRN-iskut, hybridiuhkat, mukaan lukien tekoälyn laajempi käyttö, disinformaatiokampanjat, avaruuskilpailu ja avaruuden militarisointi, uudet teknologiat, terrorismi ja hallitsemattomat muuttovirrat sekä jo vakiintuneet geopoliittiset haasteet; korostaa, että EU:n on edistyttävä hybridiuhkien määrittelyssä ja tunnustamisessa; kehottaa EU:ta lisäämään tietoisuutta näistä uhkista ja kehittämään yhteistä selviytymiskykyä; korostaa, että tällaisia uhkia voidaan torjua ainoastaan koordinoidulla toiminnalla ja oikea-aikaisilla ja riittävillä investoinneilla eurooppalaiseen tutkimukseen ja innovointiin; suhtautuu myönteisesti siihen, että parlamentti on perustanut tekoälyä digitaalisella aikakaudella käsittelevän erityisvaliokunnan foorumiksi, jolla käsitellään tekoälyyn liittyviä strategisia kysymyksiä; pitää tärkeänä varmistaa parempi yhteys EU:n politiikkojen sisäisten ja ulkoisten osa-alueiden välillä, jotta EU:n politiikat palvelevat YUTP:n tavoitteiden, EU:n energiapolitiikka mukaan lukien, saavuttamista;

66. korostaa tarvetta kehittää YUTP:n johdonmukaista ilmastopolitiikkaan liittyvää ulottuvuutta, sillä ilmastonmuutos vaikuttaa yhä enemmän taloudelliseen, sosiaaliseen ja poliittiseen epävakauteen ja riskien moninkertaistumiseen;

67. suhtautuu myönteisesti tiedusteluun perustuvaan uhka-analyysiin, jota varapuheenjohtaja / korkea edustaja parhaillaan tekee tulevan strategisen kompassin lähtökohtana, ja kehottaa käymään parlamentissa keskustelua tämän analyysin tuloksista; pitää myönteisenä komission uutta lähestymistapaa strategisen ennakoinnin sisällyttämiseksi EU:n päätöksentekoon, myös ulko- ja turvallisuusasioissa;

o

o o

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä jäsenvaltioille.